

Sygn. akt VI U 225/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Protokolant: protokolant sądowy Lena Fremmel

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy A. B.

przeciwko (...) w W.

o jednorazowe odszkodowanie

z udziałem zainteresowanego (...) z siedzibą w W.

na skutek odwołania A. B.

od decyzji (...) w W. z dnia (...). znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) znak: (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującej A. B. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu ulegała w dniu 7 stycznia 2015r. w wysokości 3% stałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt VI U 225/16

UZASADNIENIE

W dniu 4 maja 2016 roku A. B. złożyła odwołanie od decyzji (...) w W. z dnia (...). znak: (...) odmawiającej przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu ulegała w dniu 7 stycznia 2015r. W uzasadnieniu odwołania, wnioskodawczyni podniosła, że wypadek miał miejsce w czasie podróży służbowej, która miała trwać od 7 do 9 stycznia 2015r. Odwołująca wyjaśniła okoliczności wypadku w protokole nr (...) roku, ustalono między innymi, że do uszczerbku na zdrowiu doszło podczas podróży służbowej w dniu 7 stycznia 2015 roku około godziny 22:30, ubezpieczona udając się w płaskim obuwiu do stołu potknęła się i poślizgnęła na listwie łączącej parkiet z wykładziną oraz poczuła silny ból lewej stopy. Rano 8 stycznia 2015 roku noga była bardzo spuchnięta i nadal bolała, A. B. udała się do lekarza ortopedy, który zalecił badanie RTG i stwierdził złamanie kostki bocznej oraz skręcenie stawu skokowego lewego. Zdarzenie z dnia 7 stycznia 2015 roku miało miejsce w czasie podróży służbowej, wobec tego powinno zostać uznane za wypadek przy pracy.

(odwołanie k.1)

W odpowiedzi na odwołanie (...) w W. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia. Na podstawie dokumentacji zgromadzonej w sprawie organ rentowy stwierdził, że zdarzenie nie wyczerpuje znamion definicji wypadku zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 stycznia 2002 r. o ubezpieczeniu

społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, gdyż brak jest przyczyny zewnętrznej zdarzenia. Zdaniem organu rentowego zdarzenie z dnia 7 stycznia 2015 roku nie pozostawało w bezpośrednim i funkcjonalnym związku z pracą i wykonywaniem czynności wynikających ze stosunku pracy.

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy zakład odmówił przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania wypadkowego w przypadku, gdy protokół powypadkowy lub karta zawierają stwierdzenia bezpodstawne.

(odpowiedź na odwołanie k.15)

Postanowieniem z dnia 26 lipca 2016 r. Sąd zawiadomił zainteresowanego – (...) o toczącym się postępowaniu (k.17).

Na rozprawie w dniu 13 października 2017 r. pełnomocnik zainteresowanego poparł wniesione odwołanie(k.72).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. jest zatrudniona w (...) z siedzibą w W. od 27 października 2014 roku na stanowisku przedstawiciela medycznego, konsultanta.

(dowód: zeznania odwołującej się A. B. protokół z rozprawy z dnia 31 maja 2017 roku – k. 36-37)

W dniu 7 stycznia 2015 roku odwołująca uczestniczyła w firmowym spotkaniu cyklicznym w hotelu (...) w W.. Było to cykliczne spotkanie, które jest organizowane 3 razy w roku i trwało 3-4 dni. Udział w tych spotkaniach należy do obowiązków pracowników spółki. Po pierwszym dniu spotkania była organizowana od godz. 20-tej Gala Dinner, na której pracownicy mają obowiązek się stawić, gdyż są wręczane nagrody i awanse. Podczas tego służbowego spotkania, w części Gala Dinner, A. B. idąc wraz z drugim pracownikiem - L. J. w sali, gdzie odbywało się powyższe spotkanie, w czasie przemówienia dyrektora w.w. spółki, na progu łączącym podłogę drewnianą z dywanem, potknęła się i poślizgnęła oraz poczuła silny ból lewej stopy. A. B. w momencie zdarzenia była trzeźwa.

(dowód: zeznania odwołującej się A. B. protokół z rozprawy z dnia 31 maja 2017 roku – k. 36-37, wiadomość o spotkaniu cyklicznym – k. 8, program szkolenia spotkania cyklicznego – k. 10-11, zeznania świadka A. R. protokół z rozprawy z dnia 25 stycznia 2017 roku – k. 29- 29 verte, zeznania świadka L. J. protokół z rozprawy z dnia 25 stycznia 2017 roku – k. 29 verte – 30, protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr (...) - k. 2 akt rentowych, wyjaśnienia poszkodowanego – k. 4 akt rentowych, informacje uzyskane od świadka – k. 5 akt rentowych)

Rano 8 stycznia 2015 roku odwołująca miała bardzo spuchniętą nogę, która nadal ją bolała i w związku z tym udała się do lekarza ortopedy, który zalecił badanie RTG i stwierdził złamanie kostki bocznej podudzia lewego. Wyżej wymieniona przebywała na zwolnieniu lekarskim od dnia 9 stycznia 2015 roku do dnia 30 stycznia 2015 roku.

(dowód: zaświadczenie o stanie zdrowia z 29.10.2015 r. z (...) w W., zeznania odwołującej się A. B. protokół z rozprawy z dnia 31 maja 2017 roku – k. 36-37)

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 31 maja 2017 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty w zakresie ortopedii i traumatologii celem ustalenia, czy skutek zdarzenia z dnia 7 stycznia 2015 roku odwołująca A. B. doznała stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a jeżeli tak to, w jakiej procentowej wysokości. W wydanej w dniu 19 czerwca 2017r. opinii biegły sądowy ortopeda –traumatolog rozpoznał u wnioskodawczyni stan po urazie lewego stawu skokowo – goleniowego z dnia 7 stycznia 2015 roku, który nie był spowodowany przyczyną wewnętrzną tkwiącą w organizmie odwołującej się. Biegły sądowy stwierdził, że wypadek był spowodowany przyczyną zewnętrzną, którą było potknięcie i poślizgnięcie się na listwie łączącej parkiet z wykładziną, zaś skutek tego zdarzenia A. B. doznała 3 % stałego uszczerbku na zdrowiu według pkt. 162a Rozporządzenia.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii - k.50)

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, przedłożonych przez odwołującą się oraz znajdującej się w aktach organu rentowego. Podstawą rozstrzygnięcia stanowiła opinia biegłego z

zakresu ortopedii i traumatologii (k. 50), której żadna ze stron nie kwestionowała. Nadto Sąd opierał się ustalając stan faktyczny także na zeznaniach ubezpieczonej A. B., a także świadków: A. R. (kierownika Działu Sprzedaży w spółce (...)bezpośredniej przełożonej odwołującej) i L. J., których zeznania ocenił jako jasne, rzeczowe i spójne z pozostałym materiałem zebrany w sprawie.

Odwołująca i pełnomocnik zainteresowanego nie wnosili uwag do opinii biegłego ortopedy-traumatologa (k.72).

Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 4 sierpnia 2017 roku nie zgłaszał uwag do opinii biegłego, zaznaczył jednak, że odmówił prawa do przyznania jednorazowego odszkodowania z przyczyn formalnych (k. 58).

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie sporne było, czy zdarzenie z dnia 7 stycznia 2015 roku stanowiło wypadek przy pracy. Wobec tego formalnego zarzutu, nie odbyło się badanie orzecznicze przed komisją (...), zatem organ rentowy nie ustalił istnienia i oceny stopnia i rodzaju uszczerbku na zdrowiu jakiego doznała wnioskodawczyni.

Przechodząc do kwestii wypadku przy pracy należy sięgnąć do jego definicji ustawowej. Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn. - Dz. U. z 2015 r. poz. 1242), wskazuje, że za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
2. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
3. w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Powyższe niewątpliwie oznacza, że elementami koniecznymi uznania zdarzenia za wypadek przy pracy są nagłość zdarzenia, wywołanie zdarzenia przyczyną zewnętrzną, skutek powodującą uraz lub śmierć oraz pozostawanie w związku z wykonywaną pracą. Nagłość charakteryzuje się czymś nieprzewidywalnym, nieoczekiwanym, oraz raptownym. Powyższa cecha musi dotyczyć samego zdarzenia, a nie skutku pod postacią urazu lub śmierci. Odnosząc się natomiast do pojęcia związku z pracą podkreślenia wymaga okoliczność, iż pojęcie związku pomiędzy wykonywaną pracą a zaistniałym wypadkiem jest pojęciem szerszym niż tylko samo fizyczne przebywanie w miejscu pracy, bowiem nie wyczerpuje ono treści obowiązku świadczenia pracy. Świadczenie pracy w rozumieniu ustawy wypadkowej nie może być rozumiane jako samo przebywanie w zakładzie pracy, ale pozostawanie pracownika w dyspozycji pracodawcy. Warunkiem pozostawania w dyspozycji pracodawcy jest bowiem gotowość pracownika do pracy - subiektywny zamiar wykonywania pracy i obiektywna możliwość jej świadczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2006r. I UK 127/05 LEX nr 299138).

Równocześnie zważyć należy, iż zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury i doktryny wypadkiem przy pracy jest zdarzenie pozostające w czasowym lub miejscowym związku z pracą. Związek pomiędzy wypadkiem a pracą sprowadza się do związku czasowego (tj. zdarzenie będące przyczyną wypadku nastąpiło w czasie pracy - nie tylko w czasie efektywnego świadczenia pracy, ale również w czasie pozostawania do dyspozycji pracodawcy) lub miejscowego (tj. zdarzenie będące przyczyną wypadku nastąpiło w miejscu wykonywania pracy lub w miejscu zakreślonym strefą zagrożenia stwarzanego przez pracę) (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2014 r. I PK 275/13 LEX nr 1477424).

Podkreślić należy, że dla oceny zewnętrznej przyczyny zdarzenia istotna jest uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1963 r., III PO 15/62 (OSNCP 1963 nr 10, poz. 215), w której Sąd Najwyższy stwierdził, że przyczyną sprawczo-zewnętrzną zdarzenia może być każdy czynnik zewnętrzny (tzn. taki, który nie wynika z wewnętrznych właściwości człowieka) zdolny wywołać w istniejących warunkach szkodliwe skutki. W tym znaczeniu

przyczyną zewnętrzną może być nie tylko narzędzie pracy, maszyna, siły przyrody, ale także praca i czynności samego poszkodowanego (np. potknięcie się, niefortunny odruch).

Odnosząc powyższe rozważania do stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, że zdarzenie z dnia 7 stycznia 2015 r. z całą pewnością pozostawało zarówno w miejscowym, jak i czasowym związku z pracą oraz w związku z przyczyną zewnętrzną tj. potknięciem, poślizgnięciem się o listwę podłogową łączącą podłogę drewnianą z wykładziną. Należy zaznaczyć, że wypadkiem przy pracy jest zdarzenie pozostające w czasowym lub miejscowym związku z pracą, zatem nie tylko w czasie efektywnego świadczenia pracy, ale również w czasie pozostawania do dyspozycji pracodawcy. A. B. uczestniczyła, podobnie jak inni pracownicy, w cyklicznym spotkaniu pracowników, organizowanym przez pracodawcę - (...) z siedzibą w W.. Świadkowie A. R. i L. J., których zeznaniem Sąd dał wiarę w całości zgodnie potwierdziły, że uczestnictwo w tym spotkaniu należało do obowiązków służbowych odwołującej się. Oznacza to, że uczestnictwo w spotkaniu cyklicznym w dniach 7-9 stycznia 2015 roku było obowiązkowe dla pracowników (...) z siedzibą w W..

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd uznał, że A. B. w dniu 7 stycznia 2015r. pozostawała do dyspozycji pracodawcy, gdyż na jego polecenie brała udział w cyklicznym spotkaniu organizowanym w hotelu (...) w W., w którym miał miejsce wypadek przy pracy.

W tym miejscu należało przejść do oceny skutków wypadku przy pracy, któremu uległa A. B. w dniu 7 stycznia 2015r.

Zgodnie z art. 11 w związku z art. 16 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W wydanej w sprawie opinii biegły sądowy ustalił, że odwołująca doznała uszczerbku na zdrowiu na skutek wypadku z dnia 7 stycznia 2015r.

Biegły sądowy ortopeda-traumatolog rozpoznał u wnioskodawczynie stan po urazie lewego stawu skokowo – goleniowego z dnia 7 stycznia 2015 roku, który nie był spowodowany przyczyną wewnętrzną, tkwiącą w organizmie odwołującej się. Biegły sądowy stwierdził, że wypadek był spowodowany przyczyną zewnętrzną, którą było potknięcie i poślizgnięcie się na listwie łączącej parkiet z wykładziną, zaś wskutek tego zdarzenia A. B. doznała 3 % stałego uszczerbku na zdrowiu według pkt. 162a Rozporządzenia.

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. W ocenie sądu, wydana w sprawie opinia biegłego sądowego ortopedy jest rzetelna oparta na dokumentacji i badaniu wnioskodawczynie i Sąd podzielił dokonane w niej ustalenia. Wydana opinia przez biegłego sądowego zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniająca rozpoznane u wnioskodawczynie uraz. Biegły sądowy, obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tak więc, Sąd przyjął tę opinię za podstawę wydanego orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy zmienił zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) znak:(...)w ten sposób, że przyznał odwołującej A. B. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu ulegała w dniu 7 stycznia 2015r. w wysokości 3% stałego uszczerbku na zdrowiu.